

Glossa

Vers on «Caminem junts»?

Romà Casanova, administrador apostòlic de Solsona

Tant o més important que el camí és la meta. Una realitat bona a aconseguir fa bo el camí, si aquest és correcte, encara que hi hagi dificultats a passar; sense caure, però, en la fal·làcia que el fi justifica els mitjans. El sant pare Francesc ens ha fet una crida a tots els membres de l'Església perquè ens posem en camí sinodalment. Ens ho demana perquè ell sap que caminar junts forma part del nostre ADN com a cristians. Els seguidors de Crist no ho hem de fer tots sols, sinó amb els altres, i aquests altres són tots els germans, sense exclusió. El «nosaltres sols» no és pas el «nosaltres» que neix al mateix instant en què una persona es troba amb el Crist vivent, sinó un tancament impropri.

En la nostra llengua distingim entre qui camina sense una meta clara (peregrí) i el qui ho fa vers un lloc concret (pelegrí). La condició cristiana és la del pelegrí: sabem d'on venim i cap on anem. El trobament amb el Senyor en la pàtria definitiva és la meta del nostre caminar. *Estarem amb ell per sempre*, ens diu sant Pau (1 Te 4,18). I el mateix hem de dir de l'Església: «Poble de Deu pelegrí i missioner». Aquest camí propi dels cristians no el fem pas sols, el fem amb els altres. Una imatge clara i suggestiva és la del poble d'Israel fent la ruta pel desert vers la terra promesa.

Molts són els elements a assenyalar: el protagonisme de Déu, el lideratge de Moisès, les dificultats, les proves, el cansament, les defallences, el guiatge del núvol lluminós, el pacte... I quelcom que ens deixa pensatius: Moisès mor a les portes de la Terra Santa i no hi entra.

El camí sinodal propi de l'Església és, en expressió del papa Francesc, polièdric. Aquesta no és, en la seva essència, piramidal: uns a dalt i els altres a sota; ni tampoc és esfèrica, on tot és igual i uniforme; sinó que és polièdrica: en l'Església cadascú, amb la seva vocació, ministeri, funció, carisma propi, aporta el millor d'ell mateix a la comunió.

La meta del camí sinodal que ens ofereix el Sant Pare és aprofundir, a la llum de l'Esperit Sant, que guia sempre l'Església, el que som nosaltres com a membres d'aquesta: pelegrins i missioners. És una oportunitat oberta a tots per a emprendre de nou el camí del nostre seguiment de Crist. Agafar un nou alè, fent una pausa, essent capaços de mirar el camí fet, amb tot el que hi ha de positiu i el que no ho ha estat tant. I això, fer-ho tots junts, vivint la unitat en la diversitat i essent capaços de descobrir conjuntament noves sendes que ens menin a fer arribar l'Evangeli als pobres.

